

Eli-Anne Tiller separat-debuterer med stemningsfulle tegninger og acryler i Kunstnersenteret.

Eli-Anne alene

Eli-Anne Tiller har stilt ut bilder i Trondheim i en årrekke, men aldri helt alene. Gruppe- og kollektivutstillinger har vært hennes forum, men nå tar hun endelig sjansen på separatmønstring i kunstnersenteret.

12 tegninger og acrylmalerier i store formater er det som vises, og det er en moden kunstner som debuterer.

Tekst og foto:
Johan Svendsen

Eli-Anne Tiller er en maler som appellerer til hjerte heller enn til intellektet. Bildene hennes forteller om stemninger, enten det dreier seg om gule mandager, fredsæle blåklokker eller perspektiver fra Hotell Brancusi, Paris. Noen vil vel muligens kalle henne en lyriker, men her er også tilløp til friske og spenstige uttrykk.

Sett under ett er det imidlertid først og fremst til rø og melankoli disse bildene spellerer, i alle fall for undertegnendes vedkommende.

Gode å se på

Bildene er gode å se på. De virker harmoniske og logisk oppbygd, og de er selvstendige og uensartede, selv om elementer som broderier og blåklokker går igjen i flere av dem.

Selv har vi så avgjort sansen for hennes lek med farger. Den utstrakte bruken av gul er nok noe uvanlig på våre breddegrader, men det er nok kanskje sydens sol som har satt sine spor?

Selv sier kunstneren det både enkelt og treffende:

– Gult er for meg ikke falskhetens, men lysets farge.

arb.a. 2/10-89